

„Možė“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1950 m. sausio 10 dieną, Hjustono mieste (Teksaso valstija, JAV).

1 Tai yra didelė garbė man šį vakarą ir vėl būti čia Hjustone. Praėjo šiek tiek laiko nuo to, kai paskutinį kartą jus mačiau, ir čia buvo laimėta daug didelių pergalių, daug kančių jau praeityje. Šį vakarą vis dar esu dėkingas, kad vis dar esu išgelbėtas Kristaus krauju, Dievo Sūnaus.

Esu labai dėkingas, kad šį vakarą vėl esu čia, Hjustone, kad tarnaučiau vienuose iš mano ilgiausių susirinkimų. Šį kartą turime ištisus septyniolika vakarų Hjustone. Tai vieni iš ilgiausių tarnavimų, kuriuos apskritai esu turėjęs nuo to meto, kai mūsų susirinkimų apimtis išaugo. Aš pasitikiu Dievu, kad tai pasitvirtins kaip puikus susirinkimas.

Daugelis negaluojančių žmonių, sergančių, kenčiančių bus išlaisvinti šio laiko periodo metu. Ir aš taip pat tikiu, kad daugelis nepastovių, abejingų Kristui per šį laikotarpį pažins Jį kaip asmeninį Gelbėtoją ir visumoje, kad Dievui atiteks šlovė iš viso to, kas bus padaryta ar pasakyta.

2 Ir aš noriu, kad šį vakarą visi jūs, kol susirinkimas tik prasideda... Nelabai geras vakaras, trūksta tik keletos žmonių. Aš noriu, kad šiuo metu jūs pasistengtumėte man padėti. Šių susirinkimų metu man nepavyksta susitikti su žmonėmis taip kaip norėčiau, nes aš išnaudoju savo laiką maldoje. Aš privalau būti pasiruošęs ateinantiems dalykams, tokiems kaip išgydymo tarnavimas. Aš ateinu čia padėti. Ir aš privalau... Mano pagalba ateina iš aukščiau ir aš nuolat turiu palaikyti ryšį su Dievu, jei aš tikiuosi padėti kam nors kitam. Ir taip pat aš norėčiau turėti gerą asmeninį pokalbį su kiekvienu žmogumi, su kiekvienu iš jūsų, bet šiame susirinkime tai yra beveik neįmanoma.

3 Tačiau artinasi kitas laikas, kai, aš tikiu, mes turėsime visą laiką, kurį praleisime vienas su kitu, kurį trokštame praleisti geresniame krašte, kuriame neturėsime būti užimti meldamiesi už ligonius ir negaluojančius. Ten nebus nė vieno. Mes gyvensime Jėzaus kaiminystėje. Ir ten daugiau nebus ligų ir kentėjimo. Dieve, paskubink tą dieną, kai šios visos bėdos bus pasibaigusios. Ir tuomet mes matysime Jį veidas į veidą ir pažinsime kaip mes esame pažinti.

Štai ko mes siekiame. Štai ko aš siekiu šį vakarą – bandau tai padaryti savo namais. Ir aš nuėjau [neaiškūs žodžiai – Red.] pamatyti, kiek aš galiu pasiimti su savimi. Nes tai yra taip realu... daug realiau už tai, kad mes šį vakarą čia esame.

4 Susirinkimai čia tęsis dar nemažai vakarų. Po to mes turėsime du tuščius [laiko – Red.] tarpus, du vakarus, kurių metu bandysime suorganizuoti kokią nors kitą auditoriją. Tuomet mes susirinksime stadione. Mes tikimės nuostabaus laiko. Kiekvienas atveskite savo

ligonius ir negaluojančius. Ir ateikite, atveskite nusidėjėlius. Taip dažnai, kuomet yra atliekami stebuklai, ar kažkas yra padaroma, tai perkeičia žmonių širdis, jų požiūrį į Kristų. Neseniai aš čia turėjau susirinkimą – vieną iš didžiausių kvietimo prie altoriaus atsivertimų, kurį apskritai... Du tūkstančiai vienu metu priėmė Jėzų. Du tūkstančiai žmonių atėjo pas Kristų. Ir aš tikiu, kad aš susitiksiu su kiekvienu iš jų ten – kitame krašte.

5 Taigi, išgydymą kampanijose – galite gauti taip, kaip tai ir dabar yra. Ir... Todėl paimkite vieną, ypatingai jūs, sergantys žmonės eilėje, aš noriu, kad jūs perskaitytumėte tą trumpą brošiūrą „Jis pakilo aukštyn“. Jeigu neturite penkių centų, vistiek ją paimkite. Ir taigi, mes nesame čia dėl pinigų. Mes esame čia tam, kad jums padėtume. Tokios yra mūsų širdys. Mes esame čia tam, kad jums padėtume.

Taigi, aš galiu kalbėti tik apie tai, kas, žinau, yra tiesa. Taigi, jeigu aš sakau jums tiesą, jūs turėtumėte patikėti manimi. O jeigu aš kalbu iš savęs ir kalbu apie tai, ką padarė Dievas, bet Dievas to nepatvirtina – tuomet tai klaidinga. Bet jeigu aš kalbu jums apie kažką, ką Dievas padarė ir Dievas nužengia ir apie tą patį paliudija – tuomet jūs turėtumėte patikėti Dievu. Ar tai tiesa?

6 Dabar, tai, ką jums šį vakarą pasakysiu... Noriu, kad kiekvienas iš jūsų nepamirštų, ką jums pasakysiu. O po to, jei tie dalykai neišsipildys būtent taip, kaip aš pasakiau, kad jie įvyks, tuomet, kai tarnavimas bus pasibaigęs, po septyniolikos dienų, jūs galėsite vaikščioti po visą miestą sakydami: „*Brolis Branhamas yra melagingas pranašas.*“ Tačiau jeigu Dievas tiksliai patvirtins tai, ką aš vadinu tiesa, na tuomet tikėkite Dievu, jei netikite manimi. Ar tai teisinga? Tuomet jūs galėsite vaikštinėti ir sakyti, kad Viešpats yra teišus, Viešpats kalbėjo mums tiesą. Jis siuntė mus.

7 Taigi, kiek... dovana išgydymui, ten... Dauguma žmonių nesupranta ką reiškia „dovanos“. Čia jūsų niekas negali išgydyti, tik Kristus. Man nesvarbu, kiek dovanų jūs turite, Kristus yra davėjas, suprantate. Ir jūs esate išgydyti tik per Kristų.

Dabar aš noriu šiek tiek perskaityti iš Rašto ir paaiškinti jums apie kai kuriuos dovanos veiksmus. Tuomet jūs žinosite kaip ateiti. Ir tuomet jūs...

Aš pasakysiu jums, ką mes galime padaryti. Ar jūs norėtumėte tai padaryti, visi? Jeigu galėtume tiesiog paimti šią mažą grupelę čia, kaip maždaug, tikriausiai susidedančią iš tūkstančio aštuonių šimtų ar dviejų tūkstančių žmonių, maždaug tokią... Jei galėtumėte... Jeigu galėtume tiesiog paimti šią nedidelę grupę čia, šį vakarą ir ją nuraminti, ir leisti kiekvienam patikėti būtent tuo, ką aš pasakiau esant tiesa – čia būtų toks susirinkimas, kuris sudrebtų Hjustoną. Tai tiesa. Taip būtų.

8 Taigi, nepamirškite. Jei jūs galite tiesiog priimti... Galbūt yra dalis, kurios jūs nesuprantate. Atvirai kalbant, draugai, yra didelė dalis, kurios aš nesuprantu. Aš tiesiog tai priimu. Niekada nebandykite Dievo suprasti protu, jūs negalite to padaryti. Dievas nėra suprantamas per pažinimą. Dievas yra suprantamas tikėjimu. Ar tai tiesa?

Kas būtų buvę, jei Petras būtų pabandęs išmastyti koks buvo vandens gylis ir kaip jam buvo neįmanoma vaikščioti vandens paviršiumi – jis niekada nebūtų žengęs, suprantate. Bet jis tiesiog priėmė Kristų dėl Jo Žodžio ir žengė toliau.

Na, aš tai padariau tokiu pačiu būdu. Aš tiesiog priėmiau Jį dėl Jo Žodžio ir ten aš nuėjau. Ir jūs šį vakarą, tiesiog priimkite Jį dėl Jo Žodžio. Ir jeigu jūs, galbūt esate nusidėjėlis ir nesuprantate kaip priimti Dievą dėl Jo Žodžio, tuomet Dievas mane čia atsiuntė. Aš noriu, kad jūs dėl to priimtumėte mano žodį, ir pažiūrėkite ar tai įvyks, tada Dievas jus palaimins.

9 Dabar, ar galime palenkti mūsų galvas, kol kalbėsime su mūsų Kūrėju, tik minutėlei. Mūsų dangiškasis Tėve, mes esame dėkingi šį vakarą su... Ir mūsų širdys yra sukurtos džiaugtis mūsų... mūsų išgelbėjimu, kadangi Jėzus, Atpirkėjas, atėjo ir palaimino mus. Jis atėjo į žemę, Mesijas, sutvertas pagal nuodėmingo kūno būdą, ir prisiemė ant Savęs mūsų ligas, ir mūsų neteisybes. Ir Jis nunešė jas ant Kalvarijos kryžiaus ir po to pakilo aukštyn, sėdi Dievo galybės dešinėje šį vakarą, atlieka užtarimą, tapo mūsų Aukščiausiuoju Kunigu, Auščiausiasis Kunigas, kuris gali atjausti mūsų silpnybes. Ir šį vakarą po visų tų praėjusių šimtų metų, atsirado „izmai“, fanatizmas prasidėjo ir pasibaigė, bet iki šiol Dievo Sūnaus jėga viešpatauja ir karaliauja tūkstančiuose Jo žmonių širdyse.

O dabar, aš meldžiu Tavęs, Viešpatie, mums įeinant į šį didį prabudimą, kuris, mes tikime, yra dar tik prasidėjęs čia Hjustone – kad Dievo šlovė nusileistų tarp mūsų. Ir tegul kiekvienas luošasis, akklasis, kenčiantis, susuktas, spazmiškai suparalyžuotas, turintis psichinius sutrikimus, visų rūšių ligos bus čia išgydytos. Tegul tūkstančiai žmonių susiburia aplink altorių, atiduodami savo širdis Tau, tegul Šventoji Dvasia būna išlieta. Tai tiesiog... Viešpatie, tegul tai nepasibaigs po septyniolikos dienų. Tegul tai tęsis toliau ir toliau, kol Tavo mylimas Sūnus pasirodys šlovėje ir mes galėsime pasirodyti su Juo, apsilikę Jo teisumu, žvelgti į Jį.

10 Palaimink mus, Tėve. Dabar, kai Tavo nuolankus, vargšas tarnas stovi šį vakarą, kad čia didžiai paskelbtų, arba paskelbtų šiuos didžius dalykus, kuriuos Tu padarei... Ir tegul kiekvienas klausytojas čia turės tikėjimą. Tavo Dvasia, Viešpatie, kuri atliko šiuos dalykus... Tegul Ji stovės šiame susirinkime šį vakarą ir patvirtins viską, kas pasakyta. Ir vakaras po vakaro... Ir tegul čia bus senoviškas prabudimas, kuris tiesiog sudrebins šį miestą ir kiekvieną bažnyčią. Tegul tūkstančiai bus pagimdyti į Tavo karalystę. Suteik tai, Tėve, nes mes prašome to Dievo šlovei, Jo mylimojo Sūnaus, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

11 Išėjimo 23-skyriuje, gerai žinoma eilutė, kurią aš įprastai skaitau prabudimo pradžioje, kadangi tai yra... tai... Dievas elgėsi tokiu būdu, kaip Jis elgiasi šiandien, Dievas kalba Savo tarnui Mozei ir siunčia jį. Dvidešimta eilutė iš dvidešimt trečio skyriaus, jegui jūs tai pasižymite, ir perskaitykite toliau iki dvidešimt trečio skyriaus dalies.

„20 Štai aš siunčiu Angelą pirma tavęs, kad tave saugotų kelyje ir nuvestų tave į vietą, kurią esu paruošęs.

21 Saugokis jo ir paklusk jo balsui, nekurstyk jo; nes jis neatleis jūsų nusizengimų; nes jame yra mano vardas.

22 Bet jei tikrai paklusi jo balsui ir darysi viską, ką aš kalbu; tada aš būsiu priešas tavo priešams ir priešininkas tavo priešininkams.

23 Nes mano Angelas eis pirma tavęs...“

12 Dievas čia kalba su Savo tarnu Moze... Tai buvo laikas kuomet... kuomet Izraelio vaikai nusigręžė nuo Dievo, nusigręžė nuo Jo nurodymų ir panašiai, ir tapo... pateko į bėdą, ir buvo Egipte, egiptietiškoje vergijoje. Ir ten atsirado didelis poreikis. Tol, kol jie prabangiai gyveno ir niekame neturėjo poreikio – na, jiems viskas puikiai sekėsi. Tačiau, kai išsipildė Dievo pranašiškas laikas, po to, kai Jis pažadėjo Abraomui, kad jo sėkla laikinai apsigyvens svetimame krašte keturiems šimtams metų ir Jis juos išves stipria ranka... Tuomet, kai pažado laiko valanda priartėjo, ten iškilo faraonas, kuris nepažinojo Juozapo.

Nesvarbu, kad atrodo, jog tam neįmanoma išsipildyti, kuomet priartėja pažado laikas – Dievas susies dalykus drauge, kad jie atitikų Jo pranašišką pažadą. Ar jūs tuo tikite? Jis visada taip padaro. Jis visada... Tai visuomet yra tokiu būdu.

13 Kas būtų galėjęs pagalvoti, kad tie žmonės, kokie jie buvo gerbiami ir beveik garbinami dėl Juozapo, to jauno ten buvusio princą, kuris papasakojo sapną ir daug kartų išgelbėjo Egiptą. Ir tarpe, trumpame apie keturių šimtų metų tarpe, jie visiškai jį pamiršo, bet kai Dievo pažadas priartėjo, ten iškilo faraonas, kuris nepažinojo Juozapo, ir jis priskyrė žmonėms prižiūrėtojus ir panašiai. Ir jie pradėjo jausti naštą ir šaukėsi Dievo dėl prižiūrėtojų priežasties. Ir tuomet tuo metu, po to, kai jie pradėjo šauktis, na, Dievas turėjo neįprastą dalyką išsipildymui.

14 Taigi, tai mano nuolankus įsitikinimas, kad dovanos nėra dalinamos rankomis. Dovanos yra Dievo iš anksto numatytos. Dovanos ir pašaukimai yra neatšaukiami. Jūs galite sakyti dalykus, ir bandyti, ir padaryti, kad šie dalykai teisingai veiks, ir teisingai tikėti, ir veikti teisingai. Bet nieko nebus, jei už to nebus Pats Dievas.

Tai nėra kažkas, ką jūs bandote padirbti. Jūs negalite apgauti šėtono. Jis nebus apgautas. Jūs turite žinoti kur jūs stovite. Tai tiesa.

Ir dovanos ir pašaukimas yra neatšaukiami. Jie gimsta į šį pasaulį. Dievas iš anksto numato dalykus ir žino Savo pranašystę, kas turi išsipildyti... Ir čia Jis kažką pradeda, kad tai su tuo susijungtų štai ten. Ir kai Jis pamatė, kad atėjo laikas, kai žmonėms to reikia, Jis padarė taip, kad gimtų mažas berniukas, neįprastu, keistu gimimu, vardu Mozė.

Faraono duktė jam suteikė Mozės vardą, nes jis buvo ištrauktas iš vandens, jeigu jūs žinote savo... Bibliją, Sekmadieninės mokyklos pasakojimą apie tai.

15 Ir tuomet, kai jam sukako keturiasdešimt metų, Dievas pašaukė jį Savo tikslui. Ir jis manė, be abejo, kad Izraelio tauta supras dėl ko jis buvo siųstas. Bet žmonės nesuprato Mozės.

Dabar draugai, gerai tai supraskite. Sunkiausias dalykas Dievui dirbant su savo žmonėmis – padaryti taip, kad vienas mirtingasis patikėtų kitu. Tai yra pats sunkiausias Dievo padarytas dalykas – pasiekti jog vienas mirtingasis patikėtų kitu.

Na, jie tikėjo, kad Jėzus buvo Sūnus... Jie negalėjo patikėti, kad Jis buvo Dievo Sūnus. Jie tikėjo Dievu. Bet, pasakė Jis, Jis būdamas žmogus daro Save lygų Dievui. Kaip Jis gali būti, vargšas valstietis, kaip Jis gali būti? Žmogus gimęs edžiose, kilęs iš neturtingos šeimos, buvo užaugintas, Jis dėvėjo vienus rūbus, Jis gyveno tokiu būdu, kad net neturėjo vietos galvai priglausti. Lapės turi urvus ir padangių paukščiai turi lizdus, bet Žmogaus Sūnus neturi... Kaip šis Žmogus gali būti Dievo Sūnus? Kaip Jis galėjo būti tas, kuo Jis tvirtino esąs? Bet Jis buvo, ar ne? Jis buvo.

16 Taigi, jie tuo tiki. Bet tai... Dabar tai jiems buvo jau per vėlu. Jų paskirties vieta buvo galutinai nuspręsta, tu, kurie Jį atmetė. Ir Dievas siunčia šiuos dalykus tam, kad žmonės galėtų būti paprasti ir nuolankūs.

Ir pasiklausykite, draugai, kuo paprastesni jūs galite būti, tuo daugiau Dievas gali su jumis dirbti.

Aš nesu prieš išsilavinimą. Su išsilavinimu viskas yra gerai. Bet žmonės įgyja tokį aukštą išsilavinimą, kad galvoja, jog žino apie tai daugiau už Dievą. Ir tuomet jie nepasiekia tikslo. Jūs turite pamiršti viską, ką žinojote savo žiniomis, kad pažintumėte Kristų. Na, jūs tiesiog ateikite kaip vaikas ir priimkite Jį. Tai viskas. Tokiu būdu jūs priimate Dievą. Ir kuo paprastesnis jūs galite tapti, labiau nusižeminęs, ir atsiriboti nuo savės, nuo savo supratimų, tiesiog priimkite Dievo Žodį dėl jo vertės ir patikėkite tuo. Šie dalykai ateina per tikėjimą, o ne per tai ką galite išmastyti. Jūs niekada nesugebėsite. Pasaulyje niekada nebuvo žmogaus, nei šventojo, nei tokio, kuris protu suvokė Dievą. Jūs negalite. Todėl negalvokite, kad jūs galite padaryti kažką, ko jie negalėjo, kadangi jie... to negali būti. Tai tiesa. Jūs tiesiog tikėkite Juo. Jis nori, kad jūs tai darytumėte, o ne kad stengtumėtės Jį suvokti protu.

17 Bet kai pažado laikas prisiartino, tada Dievas ten siuntė šį Možę. O žmonės sakė: „Kas tave paskyrė mūsų valdytoju? Kodėl manai esąs kažkas didis.“

Tai nebuvo Mozės požiūris. Jis buvo pasiųstas kaip išlaisvintojas, žinodamas, kad laikas buvo atėjęs. Ir jis, žinoma, manė, kad žmonės buvo skaitę Raštą ir panašiai, ir, kad jie žinos, jog pažado laikas prisiartino, arba, kad buvo skaitę Abraomo pažadus, ir kad laikas visai arti. Ir jie nesugebėjo perskaityti... Negalėjo... Ar...

Ar aš stoviu per arti šio mikrofono? Ar ten gale girdisi kaip jis gaudžia... Ten gale, balkonuose, ar jūs ten galite gerai mane girdėti? Jei galite, pakelkite ranką. Aš neturiu labai gero balso.

18 Bet kai pažado laikas priartėjo, jie manė, be abejo, kad jie supras. Bet Dievo žmonės... Įprastai šėtonas veikia tiesiog štai čia, jų supratime, padaro juos bukus supratimo atžvilgiu. Ir čia jie nepastebi Dievo devynis kartus iš dešimties.

Bet Dievas ten turėjo savo pažadą. Taigi tuomet, kai Mozė nuėjo jų išvaduoti, na, jie atmetė jį, atstūmė jį. Ir tai jiems kainavo dar keturiasdešimt kančios metų. Ar tai tiesa? Dar keturiasdešimt metų kančios. Žinoma, Mozė pabėgo į dykumos gilumą. Ir po kurio laiko, galiausiai vėl buvo Dievo pašauktas, kai žmonės pradėjo dejuoti ir šauktis. Ir tuomet tas pats Mozė, kurį jie atmetė ir priėmė faraoną kaip savo vadovą, tą patį Mozę, Dievas siuntė atgal pas juos būti vadovu ir turėti pavaldumą virš jų.

19 Taigi, pažiūrėkite. Noriu jums perteikti neįprastą Mozės pasiuntimo dalį. Mozė ganė savo uošvio Jetro avis dykumos glūdumoje. Ir vieną dieną degančiame krūme jam pasirodė Angelas. Taigi, Angelas nužengė atnešti žinią Mozei... Ir kitaip tariant būti jo vedliu.

Žmonės yra... Jie negali... Jūs negalite savęs vesti. Yra du keliai: tai jūsų kelias ir Dievo kelias. Ir kai jūs esate savo kelyje, jūs esate palikę Dievo kelią. Ir jūs turite pamiršti savo kelią, kad surastumėte Dievo kelią. Ir žmogus negali pats savęs vesti. Jis buvo vadinamas avinėliu. Mes esame sulyginti su avimis. Jeigu kas nors iš čia esančių žino ką nors apie avių auginimą, kai avis pasiklysta, ji yra visiškai bejėgė. Ji tiesiog stovės ir mekens tol, kol numirs. Ir viskas. Ji yra bejėgė.

20 Ir mes be vadovo esame bejėgiai. Ir Kristus yra mūsų vadovas. Ir Dievas buvo Mozės vadovas, nors Jis ir pasiuntė Angelą, kad vestų jį. „Štai aš siunčiu Angelą pirma tavęs, kad tave saugotų kelyje ir nuvestų tave į vietą, kurią esu pažadėjęs.“ Angelas turėjo būti jo vedlys.

Angelas darė stebuklus. Mozė niekada nepadarė jokio stebuklo. Dievo Angelas Mozėje darė stebuklus. Suprantate ką aš turiu omenyje? Viešpaties Angelas buvo su juo. Angelas vedė juos, darė stebuklus.

Taigi, Dievas visada, per visus žmones, visame Rašte, visais laikais, iš anksto nustatė, kad angelai turės vesti žmones. Ten buvo Mozė; ten buvo Danielius, ir o, kiek dar daugiau galėtume paminėti, viso laiko metu.

21 Neseniai čia su manimi kažkas kalbėjosi. Pasakė: „Bet broli Branhamai...“ [Brolis Branhamas atsikosti – Red.] Atsiprašau. Pasakė: „Net po Šventosios Dvasios atėjimo, joks angelas nevedė bažnyčios ar neveda individų. Ne, pone.“ Pasakė: „Tai Šventoji Dvasia, kuri mus veda.“

Tai yra neteisingas supratimas apie Angelą ir Šventąją Dvasią. Tai yra klaidinga. Angelas tiesiogiai vedė bažnyčią ir vis dar veda bažnyčią. Teisingai.

Kas iš jūsų pasakytų, kad Pilypas turėjo Šventąją Dvasią? Leiskite pamatyti jūsų rankas visame pastate. Kas iš jūsų galvoja, kad Pilypas turėjo Šventąją Dvasią? Pilypas, apaštalas

Pilypas? Žinoma, suprantate. Gerai, jis turėjo, ar ne. Kas jam ten prakalbo pačioje Samarijoje ir pasakė jam vykti į Gazos dykumą? Angelas. Ar jis turėjo Šventąją Dvasią? Žinoma, jis turėjo.

22 Kas iš jūsų pasakys, kad apaštalas Petras turėjo Šventąją Dvasią, kuris pamokslavo iškilmingą atidarymo pamokslą bažnyčiai, Sekminių dieną? Na, kai jis gulėjo ten kalėjime, kas ten atėjo į... ir palietė jį ir išvedė jį lauk? Angelas. Ar tai tiesa?

Kas iš jūsų pasakys, kad šventasis Paulius, apaštalas, turėjo Šventąją Dvasią? Leiskite pamatyti jūsų rankas. Kai valtis buvo blaškoma apie keturiolika dienų, ir visiškai nebuvo jokių vilčių, ir jis atsistojo ten, ir mosuodamas rankomis sušuko, spėju: „Garbė Dievui, būkite linksmi. Viešpaties Angelas, kurio tarnas aš esu, praėjusį vakarą stovėjo šalia manęs." Ar tai tiesa?

Kas iš jūsų tiki, kad Jonas apreiškėjas, turėjo Šventąją Dvasią? Angelas jam parodė visą Apreiškimų knygą. Ar tai tiesa?

23 Ir jie turėjo Šventąją Dvasią, draugai. Angelas... Mes negarbiname angelų. Tai Dievas siunčiantis Savo tarnaujančią Dvasią į bažnyčią, kad patarnautų žmonėms. Nėra tokio kūno, kuris galėtų girtis prieš Dievą. Jeigu kas nors būtų galėjęs girtis, tai būtų buvęs Jėzus. Bet jis pasakė: „Ne Aš darau darbus. Manyje gyvenantis Tėvas, Jis daro darbus." Ar tai tiesa?

Jie atsakė: „Mes tikime Dievu."

Jis pasakė: „Jei tikite Dievą, tikėkite ir Mane."

Taigi, kai Angelas čia atėjo pas jūsų tarną, Jis tarė: „Jei padarysi taip, kad žmonės tavimi patikėtų." Taigi, tai yra sunkus dalykas. „Jei padarysi taip, kad žmonės tavimi patikės..." Kas iš jūsų tiki Dievu? Jūs visi, ar ne. Tikėkite Kristumi, tikėkite Šventąją Dvasią.

24 Taigi, tai ne šio vakaro klausimas. Aš džiaugiuosi, kad jūs tai darote. Tai padaro jus krikščionimis. Bet tai nėra tai, ką aš dabar bandau jums perteikti. Aš prieisiu prie to, kai kviesiu prie altoriaus. Pirma jūs turite jais patikėti. Jeigu neturite su jais ryšio, niekada to nesužinosite.

Bet taip, kaip jais tikite, jūs vistiek turite patikėti, kad aš sakau jums tiesą ir tai, ką sakau yra tiesa.

Jėzus buvo... Jis buvo... Jo rankos buvo surištos bet kokiems stebuklams, ar bet kam, bet kokios rūšies stebuklui, kadangi žmonės Juo netikėjo.

Ir būtent tie patys žmonės, kurie tikėjo Dievu – Jį nužudė. Ar tai tiesa? Nesvarbu kaip jie tikėjo Dievu... Jie buvo labai religingi, griežtų pažiūrų. Labai religingi. Ir jie tikėjo Dievu. Bet, kad Juo patikėtų, o, ne. O... Suprantate? Tai buvo per daug. Žm... Žmogumi? Jie negalėjo tikėti jokiais žmogumi. Jie galėjo tikėti Dievu.

25 Ir šį vakarą, tiek daug žmonių gali tikėti Dievu. Žinoma. Jūs tikite Kristumi, tikite Šventąją Dvasią ir taip toliau. Bet kai pas jus ateina žmogus ir kažką pasako – tuo sunku patikėti. „Aš nežinau ar aš galiu tavimi patikėti ar ne, drauge.“ Štai kur yra esmė. Matote tai? Štai kodėl Dievas negali... Štai kodėl jūsų pastorius kartais, kai jūsų pastorius pas jus ateina... Priežastis dėl kurios jis negali jums padėti – jūs turite turėti tikėjimą pastoriaus atžvilgiu. Jūs turite tikėti, kad jis yra Dievo vyras, Dievo pasiųstas atlikti šiuos dalykus už Jį.

26 Taigi, dieviškasis išgydymas prieš kelerius metus buvo išmiręs. Jis tiesiog pasibaigė – taip nutinka istorijos perioduose. Tai pasibaigdavo gana dažnai. Ir tuo metu bažnyčioje išplito vėžys, ligos. O, tai bent.

Šiuo metu serga apie aštuoniasdešimt procentų žmonių. Ir žmonės... Medicinos mokslas – sveikinu juos. Jie daro didžius dalykus. Jie sukuria vaistus pardavimui. Ir... Aš pasakiau „pardavimui“. Gerai. Visa tai yra gerai tiems, kurie nori juos vartoti. Jiems visa tai yra gerai. Bet pažvelkite... Tačiau šiandieninė stadija yra tokia – turime geriausias, kada nors turėtus daktarus. Ar jūs tuo tikite? Mes turime geriausias lignonines, kurias kada nors turėjome. Ar ne? Mes turime geriausias vaistus, kuriuos kada nors esame vartoję, ar ne? O ligų turime daugiau, nei kada nors anksčiau, ar ne? Nes kaip niekad anksčiau mes turime daugiau netikėjimo, ar ne? Teisingai. Būtent. Gydytojas yra tik Dievas. Tai tiesa.

Ar esate pastebėję? Būtent tomis dienomis, kai mes turime šiuos visus vaistus, ir operacijas, ir chirurgus ir pan. Jie nepaliaujamai stato nedideles lignonines neišgydomiems [pacientams – Red.]. Ar tai tiesa? Ir visada, su bet kokia problema būdavo prieinama prie mūsų Šeimininko, Jėzaus – Jis buvo daugiau nei pajėgus su ja susitvarkyti. Ir Jam nėra nieko neišgydomo. Viskas yra įmanoma. Ar tai tiesa? Ir Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar tai tiesa? Tuomet Jam nėra nieko neišgydomo.

27 Taigi, kai žmonės pradėjo šaukti: „Dieve, padaryk mums tai, padaryk mums tai. Siųsk mums išlaisvinimą, siųsk mums...“ Ir tūkstančiai Jo žmonių kasmet mirdavo, vėžys ir taip toliau, tuomet Dievas išgirdo jų šauksmą.

Nejaugi jūs nemanote, kad Dievui yra lygiai taip pat įmanoma pasiųsti išlaisvinimą ligoniams, kaip kad Jis padarė išvesdamas žmones iš jų vergijos net pačiame Egipte? Ar Jis nėra lygiai tokios pačios geros širdies jūsų šauksmo atžvilgiu, Jis klausosi jūsų šauksmo taip pat, kaip ir jų.

Jis pažadėjo, kad paskutinėmis dienomis Jis turės bažnyčią, kad šie ženklai juos lydės. Ar tai tiesa? Na, nejaugi nemanote, kad čia yra paskutiniosios dienos? Ar ne dabar yra laikas įvykti šiems dalykams? Na tai yra čia, mes turime tai. Amen. Tai yra čia. Jūs tai pamatysite.

28 Ir Mozė, žinoma, jis nenorėjo eiti. Tai buvo sunku, kadangi jis nebuvo geras oratorius, ir jis nebuvo iškalbus ir panašiai. Jis turėjo daug dalykų, lėtas kalboje ir daug... Bet Dievas iš anksto paskyrė tą vyrą atlikti tą darbą. Tai privalo būti padaryta.

Taigi, Jis davė Mozei... Jis pasakė: „Tie žmonės manimi nepatikės.“ Jis pasakė... Tuomet Jis davė jam du ženklus. Jis pasakė: „Eik ir parodyk šį ženklą,“ – gyvatės numetimo žemėn,

gyvatės, ar lazdos numetimo žemėn. Pasakė: „Jei jie tuo nepatikės, tuomet Aš duosiu tau kitą ženklą. Ir jeigu jie nepatikės pirmuoju ženklu – jie patikės antrojo ženko balsu.“ Taigi, jam buvo duoti du ženklai, kad žmonės, kurie atmetė jį, galėtų patikėti, kad jis buvo Dievo siųstas išvaduoti žmones. Ar tai tiesa? Kas iš jūsų tiki, kad pasakojimas yra teisingas, pasakykite: „Amen“. Tai buvo tiesa.

29 Na, argi Jis nėra tas pats Dievas šį vakarą? Ar tie stebuklai yra neįmanomi šį vakarą? Ne, jie nėra neįmanomi. Ir jie yra lygiai taip pat įmanomi, kokie buvo tada. Jeigu Dievas tada išgelbėjo Savo tautą iš vergijos, iš egiptiečių – taip pat Jis gali išlaisvinti žmones iš ligos vergijos, nes tuo tikslu Jis numirė.

Tai yra atpirkimo plane. Jūs esate atpirkti. Jūs esate... Kai gaunate Šventosios Dvasios krikštą, tai yra jūsų išgelbėjimo užstatas. Ar tai tiesa? Kitais žodžiais tariant, tai yra pradinė įmoka. Ir jeigu tai leidžia mums taip jaustis pradinės įmokos metu, ką gi tai su mumis padarys, kai gausime tam visas privilegijas? Tai bus šlovinga, ar ne?

Na tuomet, ar jūs tikite, kad jūs ir vėl prisikelsite ir turėsite nemirtingą kūną? Kas iš jūsų, kad prisikėlime jūs prisikelsite ir turėsite nemirtingą kūną? Dieviškas išgydymas yra pradinė įmoka arba jūsų nemirtingo kūno piniginis užstatas. Tai bent! Suprantate, ką aš turiu omenyje? Jūs turite turėti... Tai įrodymas, kad jūs turėsite nemirtingą kūną. Kai jūs matote...

30 Jūs pamatysite ant šios pakylės kai kuriuos mažus, labai suluošintus, susuktus vaikus. Jūs pamatysite juos, stovinčius čia netaisyklingai susiformavusius ir sunkios fizinės būklės. Ir jūs pamatysite tai savo akimis, pamatysite kaip jų rankos išsitiesina ir kaip jie nulips nuo pakylės būdami sveiki vaikai. Jūs pamatysite kaip čia ateis įvairiausių būklių žmonės ir išvysite juos išgydytus ir paliekančius šią pakylą.

Kas tai yra? Tai pradinė įmoka. Tai užstatas – žinoti, kad tas asmuo vieną dieną, jeigu jie pasiliks po Kristaus krauju, gaus nemirtingą kūną. Išlaisvinti iš vėžio, aklieji, kurtieji ir nebyliai... Tai mūsų išgelbėjimo užstatas.

31 Taigi, šio laiko pašaukime, išėjimas į tą... Aš gimiau labai vargingiems tėvams, kukliuose namuose. Aš neturiu jokio išsilavinimo ir aš nesu... Kai aš šiek tiek anksčiau paminėjau apie išsilavinimą, aš nenorėjau tuo pateisinti nemokšiško. Bet aš bandau pasakyti štai ką – kad pažinti Dievą reikia turėti išsilavinimo. Kad pažinti Dievą reikia turėti paklusnią širdį.

Ir aš buvau užaugintas vargingai. Aš buvau užaugintas netikinčiųjų šeimoje. Tačiau nuo pat mano gimimo meto kažkas įvyko, ne dėl mano gerumo, ne dėl mano tėvų gerumo, bet per Dievo numatymą, suprantate? Jis tai suteikė. Aš nežinau kodėl. Manau tam, kad parodytų, jog Jis gali pasirinkti tai, ką panorėjo, ar tai kiltų iš Vatikano miesto arba Jis ištrauktų tai iš šiukšlių krūvos ir padarytų tai. Suprantate? Ir kur tai beateitų.

32 Tuomet viso gyvenimo metu... Daugelis iš jūsų žino [mano – Red.] istoriją. Jūs esate ją perskaitę, skirtingose formose. Kai buvau mažas berniukas, maždaug dvylikos metų... Tai pirmą kartą... Maždaug septynių metų amžiaus, Tai pirmą kartą pasirodė kaip vėjas krūme.

O kiek vėliau, nieko nežinojau apie religiją... Vienintelis dalykas, kurį žinojau, kažkas man pasakė, kad yra Dievas ir tai viskas, ką apie tai žinojau, kol suaugau ir tapau vyras. Ir tuomet po to, kai atsiverčiau ir susijungiau su baptistų bažnyčia...

Ir vieną dieną gegužės septintąją, įeinant į... Ir aš buvau žaidynių prižiūrėtojas Indianoje. Beje, šiandien gatvėje aš sutikau vyrą. Galbūt jis dabar yra čia, auditorijoje, ponas Praisas iš Koridono, Indianos. Aš apsistodavau jo namuose, kai būdavau ten sargyboje. Ir tikriausiai jis dabar yra šiame pastate. Aš tikrai nežinojau, kad sutiksiu jį gatvėje, Hjustone. Tačiau jis ir jo žmona yra čia. Jie atostogauja Floridoje, ir atvyko į susirinkimą.

33 Ir yra kažkas, kas visą laiką traukė mano širdį. Bet tą dieną, tai pasirodė matomoje formoje. Tai buvo žmogus maždaug vieno metro aštuoniasdešimties centimetrų ūgio, sveriantis apie devyniasdešimt kilogramų. Kai tai nužengė, kai tai atėjo... Prieš kelis metus iki to – nužengė šviesos pavidalu, pakibo virš tos vietos, kurioje aš buvau. Tai dažnai nužengdavo žvaigždžės pavidalu, kuomet tūkstančiai žmonių stovėdavo ir stebėdavo tai. Tai aiškiai pasirodė tiesiogiai auditorijose ir panašiai. Ir įvyko įvairiausi dalykai.

Šįkart, kai Jis atėjo, Jis buvo Žmogus. Ir Jis... Aš buvau išsigandęs. Jis priėjo prie manęs. Jis pasakė: „Nebijok. Aš esu pasiūstas iš Dievo akivaizdos,“ – pasakė: „pasakyti tau, kad tavo neįprastas gimimas ir neįprastas gyvenimas buvo skirtas tam, kad parodyti jog tu išreikši dieviško išgydymo dovaną žmonėms.“ Tuomet pasakė... Ir tarė: „Jei padarysi, kad jie tavimi patikės ir meldamasis būsi nuoširdus, tuomet nebus nieko, kas galėtų atsilaikyti prieš tavo maldas.“

Na, aš pasakiau: „Aš neturiu išsilavinimo, Pone.“

Jis pasakė: „Aš būsiu su tavimi.“ Ir tarė: „Kad tu galėtum žinoti, įvyks taip, kad tu imsi žmones už dešinės rankos savo kairiąją ranka.“ Ir tarė: „Tu pajausi to rezultatą.“ Na, aš tai vadinu vibracijomis. „Savo rankoje.. Tau tai taps pažįstama. Ir tu įvardinsi žmonėms visas jų ligas ir tai, kas yra jų kūnuose. Ir tuomet, jei tu būsi...“

34 Taigi, aš kažkurį kartą buvau Teksase, taip ir įvyko. Ar tai tiesa? Kas nors iš jūsų esate anksčiau buvę mano tarnavimuose, pakelkite savo rankas, jei matėte tai vykstant? Ir jeigu tai... Taigi, jūs žmonės, pakelkite savo rankas visi kurie buvote mano tarnavimuose ir žinote, kad tai veikė. Netobulai, nes aš dažniau bandydavau atspėti ligas, suprantate, nes aš nežinojau kaip jas pajauti.

Aš pajausdavau keistą jausmą. Kartais tai moteriška problema ir vėžys. Aš negalėdavau to aptikti. Tai skambėdavo labai panašiai, jausdavosi taip panašiai. „Ar matote regimus padarinius ant mano rankos?“ Ir taip toliau.

35 Ir aš pasakiau jums žmonės... Taigi, prisiminkite, aš pasakiau jums žmonės. Aš pasakiau: „Jis man pasakė: „Jei būsi nuoširdus (suprantate), tuomet įvyks taip, kad tu pasakysi žmonėms jų širdžių paslaptis ir neteisingus dalykus, kuriuos jie padarė savo gyvenime ir panašiai, jeigu būsi nuoširdus su tuo, ką Aš duodu.““ Ar aš tai sakiau? Kas iš jūsų prisimena mane tai sakant?

Na, tai išsipildė. Tai stovėjo Kalgaryje ar Redžainoje, Saskačevane, praėjusį... prieš tris mėnesius. Ir aš stovėjau ant pakynos kalbėdamas kaip dabar mano auditorijai. Ir mes turėjome puikų susirinkimą. Kai kurie, manau, apie dešimt tūkstančių žmonių buvo susirinę tą vakarą palapinėje, ar tiksliau tai buvo „Karalienės soduose“, ten kur vyksta bėgimas. Ir aš kalbėjau ir pasakiau: „Taigi, Viešpats man pasakė, jeigu aš būsiu nuoširdus, tuomet vieną dieną (aš tai dariau kiekviename susirinkime), tai išsipildys, žmonių širdžių paslaptys bus pasakytos.“

36 Aš tiesiog pasakysiu jums tai prieš pabaigiant. Ir būdamas ant pakynos aš atsigrežiau, kad paimčiau atsigerti. O jie rykiavosi maldos eilėje. Ir kai aš atsigrežiau, kad paimčiau atsigerti, didžiai gerbiamas ponas Baksteris, mano reikalų vadybininkas iš Kanados... Aš buvau beimantis vandens stiklinę, o jis paėmė savo nosinę ir nušluostė prakaitą nuo mano kaktos. Jis pasakė: „Telaimina tave Dievas, Broli Branhamai“. Aš pasakiau: „Ačiū, Broli Baksteri“.

Ir aš atsisukau. Jis vaikštinėjo. O ten stovėjo ponias, stovėjo prie mikrofono, ar buvo atvesta iš maldos eilės. Ir aš priėjau štai taip. Žiūrėdamas į tą ponias pasakiau: "Sveiki". Ir ji pasakė: „Sveiki“

Kažkas atsitiko. Aš žinojau, kad ten kažkas kažkur atsitiko. Niekada to anksčiau taip nejaučiau. Tai buvo tas patepimas. Tai nėra Šventosios Dvasios jausmas. Tai tikras šventas jausmas.

37 Ir aš pažiūrėjau į tą moterį, o ji ten stovėjo... ji buvo įprasto dydžio. Ir aš išvydau kaip ji ženkliai sumažėjo ir pradėjo tolti. Taigi, jūs išgirsite tai tiesiog čia. Ir aš pamačiau mažutėlę mergaitę, stovėjusią ten toli, kur ji susitraukė iki mažos mergaitės, apie dvylikos metų amžiaus. Ir aš pamačiau ją sėdinčią mokyklos suole.

Aš pasakiau: „Kažkas atsitiko, draugai.. Aš matau mažą mergaitę.“ Ši moteris paliko mane. Aš pasakiau „Matau mažą mo... mažą mergaitę. Ji sėdi kambaryje, ji... mokyklos klaseje. Ji atsitrenkia į savo pieštuką. Ne, tai yra rašiklis. O, aš pasakiau: „Aš... aš matau kaip jis skrieja; ir jis atsitrenkė į jos akį.“

O moteris pradėjo šaukti. Tai pradingo. Ji pasakė: „Broli Branhamai, tai buvau aš. Mano dešinė akis yra akla.“ Ir ji pasakė: „Rašiklis...“

Aš pasakiau: „Na, aš niekada nieko panašau nesu matęs.“ Aš pasakiau: „Na, sakykim...“

38 Ir štai ten ji vėl pasirodė. Aš pamačiau jauną merginą maždaug šešiolikos metų, ir ji tiesiog bėgo, taip greitai kaip tik galėjo. Ir ji turėjo didelį didelį kaspiną įrištą plaukuose, dvejose kasose kabančiose ant nugaros. Ji dėvėjo languotą suknelę ir ji labai greitai bėgo. Ir aš žvilgtelėjau ir ten buvo didelis geltonas šuo, kursį vijosi ją.

Aš pasakiau: "Matau jauną merginą su languota suknele..." Pradėjau sakyti tai, ką mačiau priešakyje. Aš pasakiau: "Ji įeina į verandą. Aš matau moterį, kuri ją įleidžia..."

Ji pradėjo šaukti. Ji pasakė: „Tai buvau aš, kaiėjau į mokyklą.“ Pasakė: „Aš niekada gyvenime apie tai nepagalvojau.“

Aš pasakiau: „Kažkas čia įvyko, draugai. Aš nežinau, kas tai yra.“ Ir aš pradėjau... Aš pasakiau: „Leiskite man paimti jus už rankos, sese.“ Aš paėmiau ją už rankos ir pradėjau... Pasakiau: „Na, aš... aš nejaučiu joje jokios vibracijos.“

39 Ir aš žiūrėjau į jos ranką, ir aš pažvelgiau dar kartą, ir aš pamačiau moterį išeinančią iš balto namo... ar iš daržinės, jiėjo link balto namo. Ji dėvėjo prijuostę, kažką laikė štai taip. Ir jiėjo iš lėto. Ir pamačiau kaip ji atėjo.

Aš pasakiau: „Matau ateinančią damą.“ Pasakiau: „Sese, tai jūs“. Tuomet tai buvo normalus laikas. Aš galėjau atpažinti, kad tai tapati moteris. Ir aš pasakiau: „Taigi, aš matau šią poniją. Jūs pradėjote lipti laiptais.“ Ir aš pasakiau: „Ten jūsų dešinėje yra gėlėta lova, o laiptai kyla aukštin štai taip.“ Pasakiau: „Yra kažkas negerai su jūsų nugara. Matau, kad jūs negalite užlipti laiptais.“ Ir aš pasakiau: „Jūs atsirėmėte šonu ir jūs verkiate.“ Ir aš išgirdau jus sakant: „Jei aš tik pateksiu į brolio Branhamo tarnavimą – tai pasibaigs.“

Tuomet, kai aš pasakiau, kažkas pagavo moterį. Ji pradėjo alpti. Tuomet, kai ji atėjo, jos akla akis buvo normali. Jos nugara, ji galėjo pajudinti betkurį... Ji... Jos artrito problema buvo išspręsta. Ji galėjo pajudinti savo nugarą į visas puses, visiškai sveika štai taip. Ir aš pasakiau: „Na, kažkas įvyko.“

40 Ir tuomet brolis Baksteris stagiai paėmė mikrofoną, jis pasakė: „Broli Branhamai, tai yra būtent tai, apie ką tu tik ką kalbėjai, kad tai išsipildys.“ Ir visi pradėjo šaukti visame pastate, visur.

Ir aš išgirdau ramentais keliamą triukšmą. Ir aš pažiūrėjau, ir štai atėjo jaunas vaikinai. Jis pasakė: „Broli Branhamai“. Bandydamas prieiti šlubčiodamas su ramentais. Jis tarė: „Pasakykite ką man daryti.“

Ir aš atsakiau: „Na, brangus broli...“ Aš pasakiau: „Aš...“ Ir atėjo tvarkos prižiūrėtojai ir nutempė jį nuo pakylos, kadangi jis atėjo be maldos kortelės. Ir aš pasakiau: „Minutėlę.“ Jis pasakė: „Na, broli...“

Aš pasakiau: „Sugrįžk atgal ir gauk sau maldos kortelę, sūneli, beriuk.“ Ir vos tik jam... Jis pasakė: „Na, pasakykite ką man daryti. Vienintelis dalykas, kurį aš...“ Tiesiog verkė, suprantate. Ir jis pasakė: „Tik tiek noriu jūsų paklausti, ką man daryti?“ Aš pasakiau: „Na, aš nežinau, ką jums pasakyti.“ Aš pasakiau: „Minutėlę. Tvarkdariai, neišveskite jo.“ Aš pasakiau: „Tu išvažiavai iš Redžainos paplūdimio šį rytą.“ Aš pamačiau jį stovintį šalia... Aš pasakiau: „Tu sustabdei autobusą. Matau virš durų užrašą, sakantį: „Redžainos paplūdimys“.“ Aš pasakiau: „Matau vyrą ir moterį, kurie nenori jūsų išleisti. Tai tavo tėvas ir motina.“ Jis atsakė: „Tai tiesa.“ Ir aš pasakiau: „Ir aš matau kitą vyrą, kuris paskolino jums šiek tiek pinigų, kuris yra... atrodo kaip jūsų tėvas.“ Pasakė: „Tai buvo mano dėdė.“

Ir aš pasakiau: „Aš matau jus... Jūs esate... Dabar, matau tave kambaryje, kuriame yra išsikišusios konstrukcijos langas. Ir tu žiūri į vieną pusę pro langą.“
Pasakė: „Tai mano teta, sėdinti tiesiog ten. Aš gyvenu tokiame jos kambaryje.“ Paklausė: „Ką turiu daryti, broli Branhamai?“
Aš pasakiau: „Ar jūs tikite visa širdimi?“
Jis atsakė: „Visa širdimi.“
Aš pasakiau: „Atsistokite ant kojų, Jėzus Kristus jus išgydė.“

Ir jo ramentai nukrito, ir abi kojos išsitiesino, ir jis nuėjo tolyn per visą pastatą, tiesiog šlovindamas Dievą.

41 Ir nuo to, prasidėjo vienas po kito, ir iki šiol nepasibaigė. Tai tiesa. Tai tiesa, draugai. Tai išsipildys, jei iš pirmo karto jie nenorės išgirsti, jie išgirs iš antro.

Tuomet po kelių vakarų nuo to, aš buvau Vindsore, Ontarijuje. Tame susirinkime buvo keturiolika tūkstančių žmonių.

Ten susirinkime buvo vyras, kuris manė, jog tai tėra tik apsimetinėjimas. Jis nuėjo ir gavo maldos kortelę vienoje eilėje, apsimesdamas, kad serga ir turi poreikį. Ir jis nuėjo ir užrašė maldos kortelėje, kad jis turi įvairių rūšių ligas ir kažką panašaus. Ir jis priėjo ir padavė ją vyrui, maldos eilės tvarkytojui. Aš niekada nematau kortelių. Jie surenka korteles štai ten. Jis pagalvojo: „Aš tiesiog išsiaiškinsiu kas čia vyksta.“

Tuomet, kai jis atėjo ir užrašė tai maldos kortelėje, jis prisiartinio žingsniuodamas. Aš pasakiau: „Labas vakaras, pone.“
Jis atsakė: „Kaip jūs laikotės?“

Ir aš paėmiau jį už rankos. Nebuvo jokių vibracijų. Aš pažvelgiau į jį. Aš pamačiau jį ir du vyrus stovinčius kambaryje prie stalo, kurie suplanavo šį apsimetimą.
Aš pasakiau: „Kodėl jūs savo širdyje nusprendėte kažką apgauti?“ Pasakiau: „Dievas tuoj pat galėtų jus ištikti mirtimi.“

42 Jis krito ant grindų ir pradėjo šaukti visu balsu. Jis pasakė: „Dieve, pasigailėk manęs“.
Aš pasakiau: „Kodėl tu tai padarei, drauge?“
Jis atsakė: „Broli Branhamai, aš... aš pamaniau, kad tai buvo tik prasimanymas. Aš... Aš... Aš nuoširdžiai... Ar man yra atleidimas?“ Buvo.

43 Čia prieš kelis vakarus mačiau moterį. Žmonės, jie prieina prie pakylos, bjaurius, vulgarius dalykus jie buvo padarę savo gyvenimuose.

Taigi, nepamirškite draugai, tie dalykai yra pasakomi viešai šiai auditorijai. Tai, ką padarėte savo gyvenime – tiesiog čia yra pasakoma. Todėl, jeigu turite kažką savo širdyje, ir nenorite, kad tai būtų viešai paskelbta, nestokite į maldos eilę, jeigu nenorite, kad tai būtų paskelbta. Nebent... ateikite su tobulu tikėjimu arba prašykite Dievo jums atleidimo ir patalpinkite tai po

krauju, į užmarštį jūrą ar kas tai bebūtų. Kadangi aš nebūsiu atsakingas už tai, kas bus pasakyta... kas buvo atskleista. Nes jeigu tai yra jūsų gyvenime – tai išaiškės.

44 Taigi, tiesiog nepamirškite to, nes Dievas tai pažadėjo. Tai dar niekada neapvytlė ir tai neapvils čia, Hjustone. Tai tiesa. Dievas tebėra čia, ir Jis atsakys. Taigi, kas tai yra? Jūs sakote: „Brolį Branhamai, ką tai reiškia?“

Kadaise aš šiek tiek bijojau daryti pareiškimus. Tačiau štai kas tai yra, draugai. Ir aš galiu jums tai suteikti. Tie dalykai, ligos yra įvardinamos. Taip tobulai. Jų širdžių paslaptys. Jeigu jie iš pirmo karto nepatikės, aš negaliu jų pasiekti pirmu kartu, tada antrą kartą jie patiks. Tai sugrįžta tiesiog atgal ir pradeda nagrinėti jų gyvenimą ir jiems pasako.

45 Taigi, ką tai su tuo turi bendro? Dabar, kelioms minutėms suteikite man savo visą dėmesį. Draugai, tai nei vieno neišgydo. Tai tik pakylėja žmogų tikėjime. Ir kai čia esantis žmogus, jis gali prieiti ir pasakyti man, kad turi tikėjimą, ir aš galiu patikėti jo žodžiu. Bet kai tu esi po patepimu, kai taip yra būtent dabar, jūs negalite ateiti ir apgauti, čia aš žinau ar jūs turite tikėjimą ar ne. Jis gali galvoti, kad turi tikėjimą. Štai kame esmė – žmonės galvoja, kad turi tikėjimą, kai jo neturi. Ar tai tiesa?

Bet kai jie ateina čia ir sako, kad turi tikėjimą, tikėjimas nėra štai čia. Tai yra lyg instrumento stygos suderinimas. Kai tikėjimas ateina ir yra lygus štai šiam, štai čia, tuomet viskas paruošta. Bet kuris demonas, kuris laiko tą žmogų surišta – turi paleisti, kai ateina tokio tipo tikėjimas. Ir jums nereikia, kad tai būtų štai čia. Tai išsireikš štai čia, kur bebūtumėte.

46 Taigi, vienintelis jums skirtas dalykas – žmonių tikėjimo sužadėjimas, kad jie išvystų Dievo norą išgydyti žmones. Taigi, kai kalba prieina prie išgydymo – tai yra jūsų tikėjimas Dievu. Jūsų pastorius gali patepti jus aliejumi jūsų bažnyčioje. Ir jūs turite tikėjimą Dievu. Tai suteiks tuos pačius rezultatus. Tai tiesa.

Dievas yra gydytojas. Joks žmogus nėra gydytojas. Dievas yra Gydytojas. Šios dovanos tik parodo, koks yra Dievo požiūris apie žmones, kad jūs, žmonės, pradėtumėte vėl tikėti Dievu. Nes jeigu jūs neturite pakankamai tikėjimo tikėti dėl savo sergančio kūno, kaip jūs ketinate turėti pakankamai tikėjimo paėmimui? Suprantate? Žmonės turi...

47 Jėzus uždavė šį klausimą. „Kai Aš sugrįšiu į žemę, ar Aš rasiu tikėjimą?“ Ten turės būti didinga bažnyčia, pilna tikėjimo. Ir Dievas siuntė šiuos dalykus, kad paskatintų tikėjimą, išreikštų tikėjimą, kad įrodytų, kas yra tikėjimas. Suprantate ką aš turiu omenyje? Ir tie dalykai... Tai būdas, kuriuo tai gali veikti.

Taigi... [Tuščia vieta juostoje – Red.] ...labai pakilios nuotaikos, kai jie jums atiduoda savo maldos kortelę, ir žinote, pirma naktis čia. Jūs esate tikrai laimingi, ar ne. Iš kur aš tai žinau? Tai tiesa, sese. Tai [neaiškūs žodžiai – Red.] vyksta [neaiškūs žodžiai – Red.] prieina iki šio laiko [neaiškūs žodžiais – Red.]. Taigi, bet netgi būdama mano kaimyne; Jūs žinote, kad tie dalykai yra dieviška tiesa. Ar tai tiesa? Tai tiesa. Taigi, jeigu jūs tai padarysite, jeigu jūs dabar rimtai tikite, kad [neaiškūs žodžiai – Red.]. Ką jūs žinote, kad sakau jums tiesą. Gerai. Taigi, jei jūs patikėsite tuo, ką aš jums sakau esant tiesa, ir veiksime to pagrindu – tai jus

paliks ir niekada daugiau nesugrįš. Jūs tikite tuo? Aš noriu, kad jūs būtumėte laimingiausias žmogus Teksase, kol esate čia. Todėl, kai atvyksite į Indianą, būsite ten šalia laimingiausio žmogaus, nes aš ruošiuosi ten grįžti ir aš būsiu su jumis [neaiškūs žodžiai – Red.]. Taip ponia. [Tuščia vieta juostoje – Red.]

48 Taigi, dėl to pačio dalyko, „Majo broliai“ [garsai JAV klinika – Red.] kartą man pasakė, kad žemėje man nebuvo šanso pasveikti. Jūs matote, kur aš, o tai bent... [Tuščia vieta juostoje – Red.]

Nuostabi malonė, koks tai mielas garsas. Taigi, sakau tiesiog dabar, Tai pradeda tolti po to... [neaiškūs žodžiai – Red.]. Suprantate, tai tiesiog čia, stovi tiesiog... Jūs pastovėkite ten tik kelias, kelias akimirkas ir jūs bet kuriuo atveju būsite išgydyti, suprantate. Tai jūsų tikėjimas, kuris išgydo. Tai artinasi. Suprantate?

Taigi, jūs norite būti laimingi, išeikite giedodami. Rytoj, tai bent, tiesiog būkite tokie laimingi kaip jie. Taigi, jūs pajausite skirtumą ir iš karto tai suprasite. Ir jeigu jūs galite tai pajauti čia, dovanos akivaizdoje, jūs tai galite taip pat gauti toje vietoje, nes Jis yra Davėjas. Ar tai tiesa? Amen.

49 Taigi, žmonės, jūs, kurie mane girdite. Aš kalbėjau su ponia, nes ji yra kaimynė ir panašiai. Ir aš savo širdyje tiesiog prašiau Viešpaties, kad parodytų man kažką, kas su ja atsitiko. Ir aš pamačiau ją, kai ji gavo, kai brolis padavė jai maldos kortelę, ji tiesiog... O, tai bent, ji padarė štai taip, ir aš žinojau tai, ir aš pasakiau tai jai.

Ir ji prieš kurį laiką stovėjo ten, kambaryje, ir apsidairė į šalis, ir ji beeidama čia pajautė labai varginantį jausmą. Ir ji užmerkė savo akis, nes šviesos jai atrodė per ryškios. Būtent tai aš jai pasakiau. Ar tai tiesa, sese? Suprantate, dabar tai statydina jos tikėjimą taip, kaip ir kiti dalykai, kurie buvo čia padaryti prieš keletą savaičių. Na, jie gali pagalvoti: „Na, jam kažkas tai pasakė.“ Jūs suprantate? Bet tai tik tam, kad jie sužinotų tai tiesiog čia. Jūs suprantate, ar ne, draugai. Taigi, argi Viešpats ne nuostabus?

50 Taigi, draugai, jaudulio nepakaks, reikia tikro, gerai įsitvirtinusio tikėjimo. Dievas neveikia jaudulyje, ar šauksmuose, ar trepsėjime, ar lakstyme. Jūs negalite trepsėjimu priversti velnią išeiti. Jūs turite žinoti ten, kur stovite ir įsakyti jam išeiti lauk. Ar tai tiesa? Dievo jėga (suprantate?), štai kas tai yra.

51 Baalo pranašai susipjaustydavo save ir šokinėdavo per aukurus, šaukdami: „O Baalai, o Baalai. Kaip...“

O Elijas pasakė: „Abraomo, Izaoko ir Izraelio Viešpatie Dieve, tebūna šią dieną žinoma, kad aš esu Tavo tarnas.“ Ir ugnis pradėjo kristi. Ar tai tiesa? Tai žinojimo valdžia, ne spėliojimo, bet žinojimo.

Taigi, jūs tiesiog būkite pagarbūs ir stebėkite. Galbūt tai jums nepasirodys kaip kažkas didingo. Bet draugai, šiems žmonėms, kurie yra išgydomi, jiems tai yra nuostabu. Tai tiesa.

O dabar, jūs tiesiog būkite pagarbus, kol aš melsiuosi. Už šią mažutę moterį, kuri atvyko iki pat čia, nukeliavo virš tūkstančio mylių iki čia, šio susirinkimo.

52 Dabar, būkite pagarbi, sese Roberson. Ar tai tiesa, Roberson? Ir dabar, tiesiog dabar, jūs būsite išlaisvinta iš visų jūsų rūpesčių, tiesiog dabar. Rytoj, jūs jausitės nuostabiai. Ir šį vakarą, tai jums bus naujas metas. Jūs daug šypsositės ir juoksitės, kai grįšite namo. Aš matau tai iš anksto. Ir jūs gerai jausitės. Ir tuomet, jei tai... Aš noriu, kad jūs tokia pasiliktumėte, visą likusį... [Tuščia vieta juostoje – Red.] Visada bando sugundyti, bet Tu esi čia valdžioje virš jo. Ir šį vakarą aš žinau, kad būtent čia stovi, Viešpaties Dvasia čia stovi ir jau pradėjo judėti virš moters, nes ji turi tikėjimą. Bet ji norėjo išgirsti mane prašantį Tave, ir nuo tuomet ji įgijo tikėjimą. Kas liečia išgydymą, aš žinau, kad ji yra jau išgydyta. Bet ji nori, kad aš tai išgirsčiau... nori išgirsti mane prašantį Tave, Tėve, ir aš dėkoju Tau už tą tikėjimą, už kaimynę moterį. Ir Dieve, aš meldžiu, kad ji visada išliktų sveika. Ir tegul priešojė daugiau niekada jos nevargins. Tegul ji bus laiminga, ji ir jos vyras. Tegul jie nugyvens ilgą, laimingą gyvenimą, kupiną tarnavimo Tau. Suteik tai, Viešpatie.

O dabar, aš sudraudžiu šėtoną, kad jis atstotų nuo šios moters, Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus vardu. Amen.

53 Telaimina jus Dievas, sese Roberson. Galite pakelti galvas, susirinkusieji. Jūs dabar kitaip jaučiatės? Jaučiatės labai gerai. Taigi, jūs ir toliau taip jausitės. Taigi, jei jūs galite taip jaustis čia, jūs taip jausitės ir išėjusi, jūs galite taip jaustis grįžusi į Džersonvilį. Amen. Amen. Pasakykite: „Šlovė Viešpačiui.“ Telaimina jus Dievas, sese Roberson. Amen. Telaimina jus Dievas.

Duokime Viešpačiui šlovės auką, pasakykite: „Amen.“ Gerai. Atveskite čia...

[Tuščia vieta juostoje – Red.] Kaip laikotės, sese? Žinoma, iš karto matau, kad su jūsų koja yra kažkas negerai, nes jūs... tai yra jūsų kojoje. Štai kur jūs turite problemą, jūsų kojoje.

54 [Tuščia vieta juostoje – Red.] Taigi, šių žmonių aš nepažįstu. Čia stovi ponias, čia, aš nepažįstu šios ponios. Tačiau aš nežinau, kas su ja yra negerai, bet aš... aš sužinosiu, jei Dievas leis po kelių akimirku. Taigi, ar trumpam galite man skirti visą savo dėmesį, ir tokiu būdu mes pasistengsime iš visų jėgų prieiti prie kiekvieno, prie kurio galime.

Kaip laikotės, sese? Gerai, iš karto duokite savo ranką. Ar jūs mylite Jėzų savo visa širdimi? Na, taip, ponias, jūs turite kelis dalykus, taip, matau, kad turite. Jūs turite keletą dalykų netvarkoje. Tačiau vienas dalykas, dėl kurio atėjote, kad už tai būtų pasimelsta, pats rimčiausias – tai moteriška problema, kuri ilgą laiką jus vargino. Ar aš teisus? Tai beveik vėžys... labai siaubingas. Ar jie jums ne taip pasakė? Jis yra piktybinis, jie taip galvoja, tai... tai ganėtinai blogai. Taigi, ar jūs... tai... tai tiesa, ar ne? Taigi, aš ne... paminėjau tai. Ponias? [Sesuo kalbasi su broliu Branhamu – Red.] O... o. Labiausiai skauda kairėje pusėje, daugiausiai skausmo... Tai tiesa, sese. Dabar, jeigu aš galiu Dievo Dvasia jums pasakyti šiuos dalykus, Dievas gali, jeigu aš paprašysiu Dievo, ar Dievas patrauks tai nuo jūsų, ir jūs...? Atiduosite Jam šlovę? Jūs atiduosite Jam šlovę. Gerai, ar jūs tikite, kad Jis tai padarys, visa širdimi? Telaimina jus Dievas, sese. Aš tuo tikiu visa širdimi, kad jūs tikite. Ar jūs tikite?

[Sesuo sako: „Aš esu iš Naujojo Albanio“ – Red.] Ak taip? Iš Naujojo Albanio? Na, telaimina jus Dievas, sese. O, tai bent, tuomet ši yra jūsų išgydymo valanda, sese. Šią valandą tai jus paliks.

Aš nežinau. Ar išgirdote tai per mikrofoną tąkart? [Susisrinkusieji sako: „Ne“ – Red.]

55 Smulkmena... bet jeigu būtų galima šiek tiek pagarsinti. Ši ponija gyvena nuo manęs... už keturių mylių nuo manęs Naujajame Albanyje, Indianoje. Kiek žinau niekada gyvenime nesu jos matęs. Ir ji... ji yra buvusi keliuose mano tarnavimuose. Ji yra atvykusi iki pat Flinto, Mičigane, ir visur kitur, bandė patekti į maldos eilę ir šįvakar jai galiausiai pavyko.

Diagnozė yra tokia – ji turi kelis negalavimus, kuriuos turi jos amžiaus moterys, bet pagrindinis dalykas, nesu tikras, bet manau, kad tai yra auglys esantis kairėje kiaušidėje, kuris virto piktybiniu, kairėje kiaušidėje. Štai iš kur kyla skausmas, pasakiau jai, kurioje tai pusėje, ką jai skaudėjo ir kur tai buvo. Ir aš nesu iki galo įsitikinęs, kad jis yra piktybinis, nes įprastai tai ištinka lygiai kaip vėžys, bet kuriuo atveju. Šie dalykai yra tiesa, ar ne, sese? Koks jūsų vardas? [Sesuo sako: „Higinbotam“ Red.] Higinbotam, Higinbotam. Gerai. Telaimina jus Dievas, sese. Palenkite galvas, visur, dabar.

56 Mūsų dangiškasis Tėve, tik už kelių mylių nuo namų. O Dieve, sako, kad jie atvykdavo iš rytų ir vakarų, šiaurės ir pietų. O čia atvyko tiesiai į patį Dalasą, Teksasą, žinodama, kad buvo paskelbtas šis ilgas susirinkimas, kad tikrai turės šansą čia patekti. Ir dabar, atėjo šį vakarą, kad būtų išgydyta iš šios bėdos. O Tėve, meldžiu, Tėve, kad būtum jai gailestingas, kad suteiktum jai jos visišką išlaisvinimą.

Ir tegul jai sugrįžtant į Naująjį Albanį, Indianą, tegul Dievo jėga eis su ja. Tegul ji savo bažnyčioje, kurioje besilankytų, savo liudijimu pradės senovinį prabudimą. Tegul ten bus šlovinga Dievo jėga. Tegul ji eis visur liudydama, pasakodama apie Tavo gerumą ir atveddama kitus pas Tave.

O dabar, šėtonas nusprendė ją pražudyti anksčiau laiko. Ir dabar, šio demono jėgoms apsupus jos kūno organus ir bandant atimti jos gyvybę – ji atėjo. Ji pabuvojo visur, bet dabar galiausiai atvyko į šią vietą.

Tu, demone, kuris kenkei mūsų sesei, aš metu šį tikėjimo iššūkį tau. Jėzaus Kristaus Vardu, Dievo Sūnaus, Kuris numirė tam, kad ji galėtų gyventi, aš įsakau tau, išei iš moters! Tu, velnio dvasia, kuri nori paimti mūsų sesės gyvybę, Jėzaus Kristaus Vardu, Dievo Sūnaus, išei iš jos!

Visų galvos palenktos, dar trumpam. Visų.

57 Pasakysiu jums, ką noriu padaryti dėl jūsų liudijimo. Ką sakote? Taip. Gerai. Aš taip pat tai žinojau. Pasakysiu jums, ką noriu, kad padarytumėte. Kai sugrįšite namo, noriu, kad paskambintumėte į Klarko gatvės 1012 numerį. Džordžas De Arkas. Ar žinote jį? Vartojo insuliną daugelį metų. Ar prisimenate? Aš buvau už jį pasimelsti. Ar prisimenate tai? Ir jis yra

aštuoniasdešimtuosiuose savo gyvenimo metuose ir nuo tol, niekada daugiau nevartojo insulino. Visiškai išgydytas. Ar tai tiesa? Taip pat ir jūs, sese. Telaimina jus Dievas. Jūs galite pakelti savo galvas, visi. Viskas, jūs esate išgydyta...

Pasakykime: „Šlovė Viešpačiui,“ – visi. [Susirinkusieji sako: „Šlovė Viešpačiui“ – Red.] Jis yra iš Naujojo Albanio. Iš ten yra draugas ir ji pažįsta jį, poną De Arką, aštuoniasdešimties metų amžiaus. Aš pamiršau kokiomis dozėmis jis vartojo insuliną ir kiek metų jį vartojo. Nuvykau jo aplankyti, pamatyti jį, jis pasakė: „Broli Branhamai, jeigu tu tik paprašysi Viešpaties, Jis tai padarys.“

Ir aš paprašiau Viešpaties, o jis sugrįžo pas savo daktarą, pasakė: „Nieko nebėra, niekur nei pėdsako.“ Prieš du metus ir... nuo tada iki dabar ligos nebėra.

Viešpats, Jis yra Dievas, ar ne? Amen.